

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 15Csp/184/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216215186
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216215186.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: N. P., A.. XX.XX.XXXX, W. O.A. XXXX/XX, T. X., právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, so sídlom Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému: COFIDIS, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d'Ascq CEDEX 598 66, Francúzska republika, spoločnosť konajúca prostredníctvom COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 50 595 628, so sídlom Einsteinova ulica 11/3677, Bratislava, právne zast. URBÁNI & Partners, s.r.o., IČO: 36 646 181, so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.574,97 eur a iné, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.574,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.574,97 eur od 16.12.2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd určuje, že žalobca N. P., A.. XX.XX.XXXX, W. O. XXXX/XX, T. X., je vlastníkom motorového vozidla značky H., obchodný názov P., typ P., výrobca vozidla H. X., C., kategória P., VIN: Q., číslo typového schválenia B. B., dátum typového schválenia XX.XX.XXXX, výrobca motora H. X., C., identifikačné číslo motora (typ) O. F., druh karosérie Y. O., farba Š. P., podľa Osvedčenia o evidencii - časť II (technický preukaz) č. F. XXXXXX.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia, že zmluva o úvere č. XXXXX zo dňa 26.02.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov pre chýbajúce obsahové náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. c), k) a j) a § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj uloženia povinnosti žalovanému vydať žalobcovi zo zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 26.02.2013 bezdôvodné obohatenie vo výške 1.647,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.647,75 eur od 04.10.2016 do zaplatenia, o ktorú sumu mal žalobca predmetný bezúročný a bezpoplatkový úver bezdôvodne preplatiť, a nahradiť trovy konania.

2. Dňa 25.09.2017 doručil žalobca na tunajší súd návrh na zmenu žaloby s petitom uvedeným v tejto zmenenej žalobe na čl. 56, vrátane upresnenia označenia pôvodného žalovaného v žalobe, ktorý sa medzičasom zlúčil so spoločnosťou uvedenou v záhlaví tohto rozsudku. Súd na základe výpisu z obchodného registra BANCO COFIDIS, S.A., pobočka zahraničnej banky mal za

preukázané, že podaním žalobcu zo dňa 25.09.2017 upresnený žalovaný (zahraničná osoba s obchodným názvom od 08.04.2016 v podobe BANCO COFIDIS, S.A.) sa zlúčil so spoločnosťou COFIDIS, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d'Ascq CEDEX 598 66, Francúzska republika, ktorá zahraničná spoločnosť koná na území SR prostredníctvom COFIDIS SA, pobočky zahraničnej banky, IČO: 50 595 628, so sídlom Einsteinova ulica 11/3677, Bratislava, preto súd uznesením č.k. 15Csp/184/2016-81 v zmysle ustanovenia § 64 CSP rozhodol, že v konaní bude pokračovať s týmto právnym nástupcom žalovaného a zároveň pripustil zmenu petitu žaloby v znení podľa výroku II uvedeného uznesenia (o časti, ktorá sa pri tejto zmene týkala čiastočného späťvzatia žaloby, súd osobitne nerozhodoval pred doručením žaloby žalovanému v zmysle § 145 ods. 3 C.s.p.).

3. Podľa tejto zmenenej žaloby žalobca navrhuje uložiť žalovanému povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1.574,97 eur spolu s úrokom omeškania vo výške 5,05% ročne od 16.12.2015 do zaplatenia, ďalej určiť, že žalobca je vlastníkom motorového vozidla, ktoré bolo kúpené z prostriedkov poskytnutých veriteľom z predmetnej úverovej zmluvy, a na ktoré sa vzťahuje zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva (bližšie špecifikované v petite zmenenej žaloby na č. I. 56 spisu), ako aj uložiť žalovanému povinnosť súčinnosti pri prevode vlastníckych práv žalobcu k uvedenému motorovému vozidlu, a priznať žalobcovi náhradu trov konania. Žalobca svoju žalobu v zmenenom znení odôvodňoval tým, že právny predchodca žalovaného ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako dlžníkom dňa 26.02.2013 zmluvu o úvere č. XXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalobcovi na kúpu motorového vozidla značky: H. P. L. T. (P.), rok výroby XXXX, od dodávateľa Y. Y. Y. W.. Celková výška úveru bola 4.491,- eur, výška mesačnej splátky bola 134,22 eur, počet všetkých mesačných splátok bol 72, deň splatnosti prvej mesačnej splátky a deň poslednej mesačnej splátky boli 20.03.2003 a 20.02.2019, ročná úroková sadzba bola 15,55%, jednorazový spracovateľský poplatok bol 1.555,11 eur, poistenie spôsobilosti splácať úver bolo vo výške 72,72 eur, RPMN bola vo výške 32,70% a priemerná RPMN bola 23,03%. Celková čiastka na úhradu tak činila 9.663,84 eur. Listom zo dňa 01.02.2017 žalovaný vyhlásil splatnosť úveru a vyzval žalobcu na úhradu dlžnej sumy vo výške 3.155,28 eur s príslušenstvom. K oznámeniu o vyhlásení splatnosti úveru žalovaný priložil aj finančný plán, z ktorého vyplýva, že žalobca v období od 15.03.2013 do 19.09.2016 zaplatil žalovanému spolu 6.065,97 eur. Žalobca namietal, že úverovú zmluvu podpísal a opečiatkoval v časti „svedok“ subjekt Y. Y. Y. W.. V časti „veriteľ“ sa však nenachádza žiadny podpis a žiadna pečiatka. Súčasťou úverovej zmluvy je aj zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, ktorá ale nie je datovaná a je podpísaná len žalobcom ako dlžníkom a svedkom Y. Y. Y. W., pričom v časti „veriteľ“ sa nenachádza podpis a pečiatka žalovaného. Ďalšou súčasťou úverovej zmluvy je aj poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity - poisťka č. 15848, ktorá nie je špecifikovaná a nie je podpísaná žalobcom. Podľa názoru žalobcu v úverovej zmluve absentujú obsahové náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. c), k) a j) o spotrebiteľských úveroch, a teda uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť; uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže je dojednaná celková suma splátok bez bližšej špecifikácie, aká časť splátky bude použitá na zaplatenie istiny, úroku a spracovateľského poplatku a uvedenie skutočného údaja o RPMN. Vo finančnom pláne, ktorý nie je podpísaný žalobcom, sú rozpísané len platby istiny a úroku, avšak neobsahuje sumu, ktorá by pripadala k splátke na spracovateľský poplatok, ktorý je podľa zmluvy vo výške 1.555,11 eur a je splatný takým spôsobom, že je započítaný v mesačných splátkach. Celkové náklady spojené s úverom sú uvedené vo výške 9.663,84 eur, pričom však počet splátok 72 x výška mesačnej splátky 134,22 eur + poistenie 72,72 eur činí vyššiu sumu, a to spolu 9.736,56 eur. Z uvedeného vyplýva, že výška poistenia nie je zahrnutá do výpočtu RPMN a do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, hoci podľa názoru žalobcu by poistenie do týchto údajov malo byť zahrnuté tak ako to upravuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru pre absenciu uvedených povinných obsahových náležitostí v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. mal žalovaný nárok len na zaplatenie istiny poskytnutého úveru, a teda suma, ktorá bola žalobcom zaplatená nad výšku istiny úveru 4.491,- eur (podľa názoru žalobcu do istiny nie je možné započítať jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 1.555,11 eur, pretože úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, avšak spracovateľský poplatok nebol žalobcovi poskytnutý), t. j. suma 1.574,97 eur z celkovo zaplatennej sumy 6.065,97 eur, predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, na ktoré žalovaný nemá nárok, a ktoré žalobca preto navrhuje predmetnou zmenenou žalobou vydať. Nakoľko podľa vyššie uvedeného názoru žalobcu žalovaný nemá nárok na žiadne ďalšie plnenie od neho titulom poskytnutého úveru, týmto zároveň odpadol aj dôvod, pre ktorý bol v zmysle čl. II. bod 2.1 zmluvy o zabezpečovacom

prevode vlastníckeho práva vykonaný prevod vlastníckeho práva k uvedenému motorovému vozidlu na žalovaného, a teda je potrebné aby súd určil, že vlastníkom vozidla sa opäť stal žalobca, a to spolu s určením povinnosti súčinnosti u žalovaného pri spätnom prevode vlastníckeho práva na žalobcu.

4. K tejto zmenenej žalobe sa dňa 21.02.2019 vyjadril žalovaný tak, že žalobu navrhol (aj) vzhľadom na nedostatok vecnej legitímácie žalovaného v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. K uvedeným dôvodom žaloby žalovaný argumentoval tým, že úverová zmluva je opatrená pečiatkou a podpisom svedka - spoločnosti Y. Y. Y. X., ktorá žalobcovi predala osobné motorové vozidlo, a ktorá sprostredkovala financovanie kúpy vozidla prostredníctvom žalovaného. Žalovaný však disponuje zmluvou o úvere č. 15848 zo dňa 26.02.2013, ktorá je riadne podpísaná obomi zmluvnými stranami s tým, že žalovaný tento exemplár zmluvy pripojil k svojmu vyjadreniu. Žalovaný taktiež spolu so svojím vyjadrením predložil podpísanú zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 26.02.2013, pričom k chýbajúcemu datovaniu tejto zmluvy uviedol, že zmluva bola podpísaná súčasne s úverovou zmluvou, čo vyplýva z čl. I bod 1.1. zmluvy. Čo sa týka namietnutého poistenia, žalobca so žalovaným dojednal prístupenie k tomuto poisteniu, a to výške 72,72 eur, a žalobca v tomto znení aj podpísal úverovú zmluvu. Žalobca pristúpil k poisteniu spôsobilosti splácať úver na základe rámcovej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným a poisťovateľom, pričom možnosť uzavrieť takéto poistenie upravoval článok 15 všeobecných podmienok úverovej zmluvy s tým, že žalobca pristúpil k predmetnému poisteniu dobrovoľne a na základe vlastného rozhodnutia, a preto uvedené poistenie nebolo zahrnuté do celkových nákladov uvedených v úverovej zmluve. K namietnutému spracovateľskému poplatku žalovaný uviedol, že medzi zmluvnými stranami bolo individuálne dojednané, že spracovateľský poplatok bude žalovaným započítaný v mesačných splátkach a teda bez takejto dohody by k jeho započítaniu nedošlo. V prípade spracovateľského poplatku pritom bolo žalobcovi v postavení spotrebiteľa poskytnuté zo strany žalovaného plnenie v podobe obstarania a poskytnutia peňažných prostriedkov. Jednorazový spracovateľský poplatok preto súvisí s trovami pri uzatvorení zmluvy. Žalovaný poukázal na to, že v článku I individuálnych podmienok úverovej zmluvy, v časti označenej ako určenie dodávateľa, je uvedená adresa predajcu motorového vozidla. Žalovaný ďalej poukazuje na vybrané rozhodnutia NS SR dôvodil, že § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné eurokonformne vykladať tak, že sa ním neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie súhrnne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Podľa názoru žalovaného žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal existenciu zákonných predpokladov zakladajúcich bezdôvodné obohatenie, pričom žalovanému z predmetnej žaloby nie je zrejmé ako žalobca dospel k dobe, kedy malo k bezdôvodnému obohateniu dôjsť. Žalovaný bol preto presvedčený, že všetko plnenie zo strany žalobcu bolo prijaté titulom a na základe zmluvy o úvere č. 15848 zo dňa 26.02.2013. Žalovaný ďalej uviedol, že podľa neho bola žaloba v časti o určenie vlastníckeho práva podaná predčasne, nakoľko až právoplatnosťou výroku o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru by sa založilo splnenie podmienky predpokladanej v čl. 23 všeobecných podmienok úverovej zmluvy. Podľa názoru žalovaného žalobca tiež nepreukázal naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, pretože zápis v evidencii vozidiel nemá vo vzťahu vlastníckemu právu konštitutívny účinok, ale len účinok evidenčný. Žalovaný všeobecne podotkol, že žalobca mal možnosť vyjadriť sa k zmluve a k jej jednotlivým zmluvným podmienkam v čase pred uzavretím zmluvy, kedy sa mal oboznámiť s podmienkami poskytnutia a čerpanie úveru. V rámci predzmluvnej fázy žalobca disponoval návrhom zmluvy, ku ktorému sa mohol vyjadriť a zmluvné podmienky individuálne dojednať alebo modifikovať. Žalobca pritom úverovú zmluvu akceptoval a táto bola konštituovaná na základe jeho vlastnej vôle, s jeho súhlasom a vedomím, čo nakoniec potvrdil aj svojím podpisom. Žalovaný alternatívne navrhol súdu vo veci rozhodnúť tak, že konanie zastaví, pretože žalobca pôvodne označil za žalovaného organizačnú zložku zahraničnej spoločnosti, ktorá nemá právnu subjektivitu a tým ani spôsobilosť byť stranou sporu, a teda súd následne nemohol pokračovať v konaní ani s právnym nástupcom pôvodného veriteľa, ktorý podľa názoru žalovaného nebol žalobcom v konaní vôbec označený ako žalovaný.

5. Dňa 21.03.2019 žalobca podal vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného a ešte viac rozšíril už vyššie uvedené dôvody svojej žaloby. Zdôraznil, že žalobca nedisponuje takým rovnopisom zmlúv, kde by boli podpisy aj veriteľa, pričom pri zmluve o zabezpečovacom prevode vlastníckych práv nie je uvedený dátum ani na žalovaným neskôr predloženom vyhotovení. Žalobca uviedol, že nie je pravdou, že by k poisteniu pristúpil dobrovoľne a na základe vlastného rozhodnutia, nakoľko z európskych informácií o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že podmienkou získania predmetného úveru bolo aj poistenie spôsobilosti splácať úver. Je pritom neprípustné, aby sa spotrebiteľ, ktorý chce získať úver,

musel podrobiť podmienke veriteľa, ktorý podľa vlastného uváženia uzavrie skupinové poistenia so zahraničnými poisťovňami, ktorých existenciu si spotrebiteľ len ťažko môže overiť. Zmluva o úvere, zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckych práv ako aj všeobecné podmienky úverovej zmluvy a poisťka sú písané tak malým písmom, že sú čitateľné len s pomôckami, a teda týmto spôsobom sú v uvedených dokumentoch obsiahnuté netransparentné inkorporačné doložky. Žalobca poukázal na to, že ani vo finančnom pláne sa neuvádza, že v splátke je zahrnutý aj spracovateľský poplatok a poplatok za poistenie, ako ani to, aká suma by pripadala v splátke na spracovateľský poplatok, ktorý je podľa zmluvy vo výške 1 555,11 EUR a je splatný takým spôsobom, že je započítaný v mesačných splátkach. Tieto poplatky preto predstavujú náklady dlžníka nad rámec celkovej splatnej čiastky 9.663,84 eur. V prípade, ak by aj boli spracovateľský poplatok a poplatok za poistenie zahrnuté v mesačnej splátke a celková splatná čiastka by bola 9.663,84 eur, tak aj v tomto prípade je RPMN uvedená v neprospech spotrebiteľa, nakoľko podľa portálu ochrany finančného spotrebiteľa MF SR je výška RPMN 33,91% a nie 32,70% ako je to uvedené v zmluve. Z textu zmluvy o úvere (časť II) je preukázané, že v rubrike s názvom Dohodnuté podmienky úveru, v časti Výška mesačnej splátky úveru, prípadnej mesačnej splátky PZP, prípadnej mesačnej splátky KASKO poistenia a trvalý príkaz mesačnej splátky, je uvedená čiastka 134,22 EUR bez toho, aby bolo zrejmé, či táto čiastka predstavuje výšku mesačnej splátky úveru, alebo aj mesačnej splátky povinného zmluvného poistenia, KASKO poistenia. V dôsledku toho teda nie je zrejmé, či ide o splátky úveru so spracovateľským poplatkom a poistením alebo bez nich, preto ide o dojednanie neurčité. Z uvedeného dôvodu na poskytnutý úver dopadá zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca dospel k dobe, odkedy dochádzalo k bezdôvodnému obohateniu nasledovne: Podľa finančného plánu (prehľad splácania) žalobca v období od 15.03.2013 do 18.11.2015 uhradil sumu 4 589,55 EUR. Dňa 18.11.2015 už vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 98,55 EUR, ktoré sa do dňa 19.09.2016 navýšilo na celkovú sumu 1 574,97 EUR. Žalobca podal žalobu na súd dňa 03.10.2016, t.j. žalobca si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v priebehu plynutia 2 ročnej subjektívnej premlčacej doby a v priebehu plynutia 3 ročnej objektívnej premlčacej doby, pričom ani jedna z nich neuplynula. Žalobca poskytnutú istinu žalovanému vrátil v plnom rozsahu, dokonca zaplatil ďalšiu sumu nad rámec poskytnutej istiny. Všeobecné obchodné podmienky boli vydané veriteľom ešte pred uzavretím právneho úkonu a predstavujú určitý rámec povinností a práv, ktoré musí dlžník pred uzavretím právneho úkonu akceptovať. Obsah všeobecných obchodných podmienok nie je závislý od vôle dlžníka, dokonca dlžník nemôže meniť ich obsah a pri uzavretí úkonu ich musí akceptovať. Žalobca nie je vlastníkom motorového vozidla. Za daného stavu tak žalobca nie je oprávnený napr. vozidlo predať, čo v konečnom dôsledku ho obmedzuje. Ani to, keby súd dospel k záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a že žalobca vrátil žalovanému poskytnutú istinu, by nič nemenilo na skutočnosti, že žalobca má naliehavý právny záujem na tom, aby bolo určené vlastnícke právo k motorovému vozidlu. Naliehavý právny záujem žalobcu na určení, že predmetné osobné motorové vozidlo je jeho vlastníctvom, spočíva v skutočnosti, že žalobca má záujem na definovaní svojho vlastníckeho vzťahu k predmetnému osobnému motorovému vozidlu, čím sa zabráni, aby si žalovaný eventuálne uplatnil svoje nároky voči žalobcovi napr. výkonom zabezpečovacieho prevodu práva. Súčasne pozitívne určenie osoby žalobcu ako vlastníka tohto osobného motorového vozidla je potrebné ako právny titul pre vykonanie zmeny v osobe vlastníka vozidla v evidencii motorových vozidiel Policajného zboru SR. Žalobca je toho názoru, že naliehavý právny záujem je daný, keďže predmetné vozidlo je podľa technického preukazu evidované na žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu, a preto jediným prostriedkom ochrany práva žalobcu je určovacia žaloba. Splatením istiny totiž došlo k uhradeniu pohľadávky žalovaného, čím podľa § 553 ods. 3 Občianskeho zákonníka prešlo právo späť na toho kto ho previedol, t.j. na žalobcu.

6. Z následného vyjadrenia žalovaného z 02.04.2019 vyplýva, že pre určenie žalovaného subjektu sú rozhodujúce skutočnosti uvedené v uzavretej úverovej zmluve a vo verejných registroch, a preto argumenty žalobcu vo vzťahu k určení žalovaného subjektu nemôžu obstáť. Žalobca v postavení spotrebiteľa vôbec nemusel sledovať a dohľadávať obchodné registre vedené v zahraničí, pričom pre správne určenie žalovaného subjektu stačilo vychádzať z úverovej zmluvy, poprípade z údajov zapísaných v Obchodnom registri Slovenskej republiky, ktorý je registrom verejne dostupným. Nakoľko žalobca uzatváral úverovú zmluvu prostredníctvom sprostredkovateľa - Y. Y. Y., Y.X., je logické, že zmluvu nemohol veriteľ podpísať priamo na mieste. Z uvedeného dôvodu sa postupuje podľa článku 1 Všeobecných podmienok úverovej zmluvy, čo predstavuje bežný a zaužívaný spôsob aj u iných bankových spoločností pôsobiacich na našom trhu. Uzavieraná úverová zmluva je u predajcu vozidla, resp. sprostredkovateľa podpísaná dlžníkom a zároveň opatrená pečiatkou

či podpisom sprostredkovateľa, pričom úverová zmluva sa zasiela na podpis samotnému veriteľovi. V zmysle článku 1. Všeobecných podmienok následne veriteľ poskytne jeden rovnopis úverovej zmluvy dlžníkovi, a to po podpísaní zmluvy obidvoma zmluvnými stranami. Žalovaný opätovne uvádzal, že možnosť uzavretia poisťného upravuje článok 15. Všeobecných podmienok, pričom poistenie bolo uzavreté v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalobca svojím podpisom pristúpil k hromadnej poisťnej zmluve, o čom mu žalovaný vydal písomné potvrdenie. Žalovaný mal za to, že text zmluvných dokumentov je voľným okom čitateľný a veľkosť písma spĺňa požiadavky stanovené zákonom. Poukazujúc na ustanovenie § 1b nariadenie vlády Slovenskej republiky, žalovaný argumentoval, že zákonodarca stanovil a presne vymedzil minimálnu výšku písma až novelou účinnou od 01.06.2014, pričom do toho času zákon veľkosť písma týmto spôsobom neobmedzoval. Napriek uvedenému má žalovaný za to, že zmluvná dokumentácia je v súlade so zákonom, nakoľko veľkosť písma v úverovej zmluve, a to či už v rámci Individuálnych alebo Všeobecných podmienok, podstatne prevyšuje zákonom stanovenú veľkosť 1,9 mm. Žalovaný opätovne zdôraznil, že medzi ním a žalobcom bolo individuálne dojednané, že spracovateľský poplatok bude žalovaným započítaný v mesačných splátkach, čo vyplýva priamo z článku II. Individuálnych podmienok úverovej zmluvy, ako aj zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. Obdobne zo Štandardných európskych informácií je zrejmé, že poistenie vo výške 72,72 EUR je započítané do splátok úveru. Z článku II. Individuálnych podmienok jasne vyplýva výška mesačnej splátky, a to 134,22 EUR, pričom do splátky je zahrnutý aj prípadný poplatok za poistenie či trvalý príkaz.

7. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, na ktorom súd za účasti právnych zástupcov strán sporu vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba č.l. 1-22, zmluva o úvere z 26.02.2013 s finančným plánom a VOP, zmluva o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva bez uvedenia dátumu, súčasti zmlúv - informácie o finančnom sprostredkovaní ako aj štandardné európske informácie, poisťka, prehlásenie žalobcu, výpočet RPMN, odpoveď MS SR na žiadosť z 16.08.2016, prehľad úhrad, zmena žaloby s prílohami č.l. 52-68, vyjadrenie žalovaného z 21.02.2019 s prílohami č.l. 93 - Č.l. 134, vyjadrenie žalobcu z 21.03.2019 s prílohami č.l. 148-171, vyjadrenie žalobcu z 02.04.2019 s prílohami č.l. 182-210, zmluva o úvere z 26.02.2013 s prílohami predložená dňom 14.06.2019, rámcová poisťná zmluva č. W. z 01.03.2014 predložená dňom 14.06.2019), ako aj prednesom právnych zástupcov strán sporu, ktorí zotrvali na stanoviskách strán sporu a v detailoch ich aj doplnili a spresnili (viď zápisnicu z pojednávania 14.06.2019).

8. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci: Pôvodný veriteľ BANCO BANIF MAIS S.A., so sídlom Avenida 24 de Julho 96 Lisabon, Portugalsko, konajúci na území SR prostredníctvom Banco Banif Mais S.A., pobočky zahraničnej banky, IČO: 35 945 745, so sídlom Einsteinova 11, Bratislava (po ktorom zániku súd podľa § 64 C.s.p. koná vo veci s jeho právnym nástupcom uvedeným v záhlaví rozsudku - nový žalobca) bol spoločnosťou, ktorej predmetom podnikania bolo okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalovaný ako dlžník nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania (nesporná skutočnosť). Právny predchodca žalovaného ako veriteľ uzavrel so žalobcom ako dlžníkom dňa 26.02.2013 zmluvu o úvere č. XXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalobcovi na kúpu motorového vozidla značky: H. P. L. T. (P.), rok výroby 2007, od dodávateľa Y. Y. Y. W.. Celková výška úveru bola 4.491,- eur, výška mesačnej splátky bola 134,22 eur, počet všetkých mesačných splátok bol 72, deň splatnosti prvej mesačnej splátky a deň poslednej mesačnej splátky boli 20.03.2003 a 20.02.2019, ročná úroková sadzba bola 15,55%, jednorazový spracovateľský poplatok bol 1.555,11 eur, poistenie spôsobilosti splácať úver bolo vo výške 72,72 eur, RPMN bola vo výške 32,70% a priemerná RPMN bola 23,03%. Celková čiastka na úhradu podľa zmluvy činila 9.663,84 eur. Z dôvodu porušenia povinnosti splácať predmetný úver riadne a včas, právny predchodca žalovaného listom zo dňa 01.02.2017 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalobcu na úhradu dlžnej sumy vo výške 3.155,28 eur s príslušenstvom. K oznámeniu o vyhlásení splatnosti úveru žalovaný priložil aj finančný plán, z ktorého vyplýva, že žalobca v období od 15.03.2013 do 19.09.2016 zaplatil žalovanému spolu 6.065,97 eur. Podľa názoru žalobcu v úverovej zmluve absentujú obsahové náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. c), k) a j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a teda uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť; uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže je dojednaná celková suma splátok bez bližšej špecifikácie, aká časť splátky bude použitá na zaplatenie istiny, úroku a spracovateľského poplatku, a uvedenie skutočného údajov o RPMN. Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru pre

absenciu uvedených obsahových náležitostí, ktoré sú podrobnejšie popísané vo vyššie uvedených vyjadreniach, bol žalobca toho názoru, že žalovaný mal nárok len na zaplatenie istiny poskytnutého úveru, a teda suma, ktorá bola žalobcom zaplatená nad výšku istiny úveru 4.491,- eur (podľa názoru žalobcu do istiny nie je možné započítať jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 1.555,11 eur, pretože úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, avšak spracovateľský poplatok nebol žalobcovi poskytnutý), t.j. suma 1.574,97 eur z celkovo zaplatenej sumy 6.065,97 eur, predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, na ktoré tento nemá nárok, a ktoré žalobca navrhuje predmetnou zmenenou žalobou vydať. Nakoľko podľa vyššie uvedeného názoru žalobcu žalovaný už nemá nárok na žiadne ďalšie plnenie od žalobcu titulom poskytnutého úveru, týmto odpadol aj dôvod, pre ktorý bol v zmysle čl. II. bod 2.1 zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva vykonaný prevod vlastníckeho práva k uvedenému motorového vozidla na žalovaného, a teda je potrebné aby súd určil, že vlastníkom vozidla sa opäť stal žalobca. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení žalobca odôvodňoval svojim záujmom na definovaní vlastníckeho vzťahu žalobcu k predmetnému osobnému motorovému vozidlu, čím sa zabráni, aby si žalovaný eventuálne uplatnil svoje nároky voči žalobcovi napr. výkonom zabezpečovacieho prevodu práva. V zmysle vyššie uvedeného splatením istiny došlo k uhradeniu pohľadávky žalovaného, čím podľa § 553 ods. 3 Občianskeho zákonníka prešlo právo späť na toho, kto ho previedol, t.j. na žalobcu, čo však žalovaný neuznáva. Preto pozitívne určenie osoby žalobcu ako vlastníka tohto osobného motorového vozidla je ako právny titul potrebné aj pre vykonanie zmeny v osobe vlastníka vozidla v evidencii motorových vozidiel Policajného zboru SR. V danej súvislosti navrhol žalobca priznať žalovanému i povinnosť poskytnutia súčinnosti pri prevode vlastníckych práv žalobcu k predmetnému motorovému vozidlu.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

9. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ uzavrel predmetnú zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej boli žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky a tento sa zaviazal vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Pretože pôvodný veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalobca ho neprijímal na takéto účely, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva o úvere č. XXXXX zo dňa 26.02.2013 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom, pričom na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bolo potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> ,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> , r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> ,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím a skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol po 01.02.2013) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. K splneniu procesnej podmienky spočívajúcej v danosti spôsobilosti označeného žalovaného byť stranou sporu a k s tým súvisiacej námietke žalovaného, že žalobca pôvodne označil za žalovaného organizačnú zložku zahraničnej spoločnosti, ktorá nemá právnu subjektivitu a tým ani spôsobilosť byť stranou sporu, a teda súd následne nemohol pokračovať v konaní ani s právnym nástupcom pôvodného veriteľa, ktorý podľa názoru žalovaného nebol žalobcom v konaní vôbec označený ako žalovaný, súd uvádza, že uvedená námietka žalovaného neobstojí a predmetná procesná podmienka bola súdom preskúmaná a posúdená ako splnená. V prvom rade tu súd poukazuje na to, že žalobca v žalobe z 03.10.2016 označil za žalovaného subjekt „BANCO BANIF MAIS, S.A., pobočka zahraničnej banky, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 35 945 745“. Toto označenie však nie je obchodným menom organizačnej zložky zapísanej v obchodnom registri pod vložkou č. 1286/B, keď jej bývalé obchodné meno Banco Banif Mais S.A., pobočka zahraničnej banky obsahovalo veľké písmená iba na začiatku jednotlivých slov, ktoré ho tvoria, a teda neobsahovalo samé veľké písmená ako je to pri bývalom obchodnom mene samotnej zahraničnej osoby - zakladateľa uvedenej pobočky zahraničnej banky. Táto zahraničná osoba totiž mala v čase uzavretia zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 26.02.2013 so žalobcom obchodný názov BANCO BANIF MAIS, S.A., t.j. presne tak, ako je tento uvedený v žalobe pred dodatkom: pobočka zahraničnej banky, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 35 945 745. Uvedené označenie zahraničnej osoby vyplýva jednak zo samotnej zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 26.02.2013 (ako aj zo súvisiacej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva), ale takisto je známe aj z úradnej činnosti súdov (§ 12 ods. 9 zákona č. 530/2003 Z.z. o obchodnom registri) /napr. z dokumentov založených v zbierke listín organizačnej zložky zapísanej v obchodnom registri pod vložkou č. 1286/B - podľa výpisu z obchodného registra zakladateľa Banco Banif Mais S.A., pobočky zahraničnej banky, IČO: 35 945 745, z 12.01.2012, t.j. z obdobia, keď bolo zmenené spolu s obchodným menom zahraničnej osoby aj obchodné meno organizačnej zložky Banco Mais, S.A., pobočka zahraničnej banky na Banco Banif Mais S.A., pobočka zahraničnej banky, zakladateľ tejto organizačnej zložky - zahraničná osoba s číslom zápisu 500280312 v obchodnom registri v Lisabone, Portugalsko, mal obchodný názov v podobe BANCO BANIF MAIS, S.A., a to bez ohľadu na označenie tejto zahraničnej osoby v rozhodnom období do 13.06.2014 vo výpise z obchodného registra

organizačnej zložky zapísanej v obchodnom registri pod vložkou č. 1286/B - výňatok z uvedeného výpisu z obchodného registra zahraničnej osoby založený v spise na č.l. 282 a nasl./ Skutočnosti známe súdu z jeho činnosti sa pritom v zmysle § 186 ods. 1 C.s.p. nedokazujú.

Nakoľko teda žalobca v žalobe z 03.10.2016 označil žalovaného zmätočne obchodným menom samotnej zahraničnej osoby s číslom zápisu XXXXXXXXXX v obchodnom registri v Lisabone, Portugalsko, a to v podobe BANCO BANIF MAIS, S.A. (avšak jednoznačne nie obchodným menom organizačnej zložky zapísanej v obchodnom registri pod vložkou č. 1286/B v čase uzavretia zmluvy v podobe Banco Banif Mais S.A., pobočka zahraničnej banky) s dodatkom „pobočka zahraničnej banky, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 35 945 745“, ktorý dodatok patrí organizačnej zložke uvedenej zahraničnej osoby zapísanej v obchodnom registri pod vložkou č. 1286/B, súd túto zmätočnosť odstránil nariadením výsluchu podľa § 130 C.s.p., kde žalobcovi, ktorý podľa tohto výsluchu bez pochyb chcel označiť subjekt, s ktorým uzavrel predmetnú úverovú zmluvu, bolo uložené, aby označenie žalovaného v súdom určenej lehote opravil a doplnil tak, aby bolo toto presné a úplné. Uvedené sa udialo v súlade s judikátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 57/1996, v zmysle ktorého ak je v žalobe pri označení účastníka okrem úplného obchodného názvu podniku uvedená aj organizačná zložka, ktorej sa spor týka, nie je to dôvod na zastavenie konania. V intenciách tohto rozhodnutia je potrebné konštatovať, že ak uvedenie označenia odštepného závodu (organizačnej zložky) za obchodným menom strany sporu pri označení v žalobe vzbudzuje pochybnosť o tom, či má byť odštepný závod (organizačná zložka) stranou sporu, alebo sa týmto označením len podáva bližšia informácia o tom, že sa spor týka odštepného závodu (organizačnej zložky), ide len o nepresnosť, či neúplnosť podania (žaloby) a v takom prípade má súd postupovať podľa § 129 C.s.p. (predtým § 43 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%252343'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho súdneho poriadku) /žalobcu vyzvať, aby nepresnosť v označení odstránil a žalobcu označil správne/. Podľa okolností má prípadne žalobcu poučiť, ako má žalobu doplniť alebo opraviť. Vhodným spôsobom označenia je v takýchto prípadoch v súdnej praxi zaužívané označenie strán sporu v záhlaví súdnych rozhodnutí, kde za názvom strany sporu nasleduje dodatok alebo poznámka, že vec sa týka odštepného závodu (organizačnej zložky) /k uvedenému ďalej pozri aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/90/2004 založené na č.l. 38 spisu/.

Označenie žalovaného bolo napokon v súlade s uvedeným upresnené a doplnené podaniami žalobcu z 25.09.2017 označenými ako 1/ „upresnenie označenia žalovaného a návrh na zmenu žalovaného“, ktoré podanie je založené na č.l. 45-47 spisu a 2/ „návrh na zmenu žaloby a čiastočné späťvzatie žaloby“, založené na č.l. 52-68 spisu. V súlade s týmto upresnením označenia žalovaného znelo toto označenie správne a úplne v čase podania žaloby tak ako to vyplýva z uvedeného podania - upresnenie označenia žalovaného na č.l. 45, pričom nakoľko súd mal na základe výpisu z obchodného registra BANCO COFIDIS, S.A., pobočka zahraničnej banky, IČO: 35 945 745, preukázané, že podaním žalobcu zo dňa 25.09.2017 upresnený žalovaný - zahraničná osoba BANCO COFIDIS, S.A. (predtým spomínaná BANCO BANIF MAIS, S.A.), so sídlom Avenida 24 de Julho 96 Lisabon, Portugalsko, číslo zápisu v obchodnom registri v Lisabone XXXXXXXXXX, sa s účinnosťou od 1. decembra 2016 cezhranične zlúčila so spoločnosťou COFIDIS, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d'Ascq CEDEX 598 66, Francúzska republika, ktorá koná na území SR prostredníctvom COFIDIS SA, pobočky zahraničnej banky, IČO: 50 595 628, so sídlom Einsteinova ulica 11/3677, Bratislava, súd v zmysle ustanovenia § 64 CSP uznesením č.k. 15Csp/184/2016-81 rozhodol, že bude v konaní pokračovať s týmto právnym nástupcom žalovaného.

11. V nadväznosti na uvedené potom bolo potrebné vyriešiť predovšetkým prejudiciálnu otázku, či pre namietanú absenciu povinných obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. pre jej prípadné neprijateľné podmienky sa má považovať úver poskytnutý touto zmluvou za bezúročný a bezpoplatkový. Pokiaľ áno, tak ďalej bolo potrebné posúdiť oprávnenosť nároku žalobcu na vydanie plnenia zaplateného žalobcom nad výšku istiny poskytnutého úveru, ktoré mal žalovaný (jeho právny predchodca) prijať ako bezdôvodné obohatenie, ako aj oprávnenosť určovacej žaloby o vlastníckom práve žalobcu k motorovému vozidlu a dôvodnosť uloženia povinnosti súčinnosti žalovanému pri spätnom prevode vlastníckeho práva na žalobcu.

12. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy, pričom na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 4.491,- eur. Z vykonaného dokazovania však zároveň vyplynulo, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti určené citovaným ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. A to v prvom

rade údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (písm. k/). Pokiaľ tieto údaje jednoznačne nevyplývajú z textu zmluvy o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože spôsob započítavania jednotlivých splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky (čo podľa predmetnej zmluvy nemôže bežný spotrebiteľ v celom rozsahu a s istotou identifikovať), sú aj ukazovateľmi výhodnosti úveru, pričom neuvedenie týchto náležitostí v zmluve objektívne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah podstatných zložiek jeho záväzkov z úveru (istina, jej amortizácia, úroky, iné poplatky), a to v jednotlivých časových úsekoch splácania úveru (splácanie častí istiny, úrokov a poplatkov v konkrétnych splátkach).

Vychádzajúc z obsahu vyššie uvedeného zákonného ustanovenia tu súd zároveň odkazuje na ustálený názor Krajského súdu v Trnave vyjadrený napr. v rozsudku sp. zn. 25Co/172/2016 z 27.09.2017, podľa ktorého je možné aj v predmetnom konaní tvrdiť, že zákonodarca s poukazom i na gramatické znenie citovaného ustanovenia výslovne vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala presné číselné vymedzenie výšky, počtu a termínov splátok osobitne istiny, tak úrokov, tak aj iných poplatkov, pričom absencia už len jednej z týchto náležitostí spôsobuje, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Účel zákonodarca bolo dosiahnuť, aby dodávateľ bol povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými relevantnými údajmi potrebnými pre zváženie úveru. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zväziť. Rozhodne nepostačuje a nie je v súlade s citovaným znením zákona, ak hoci jednoduchou logickou úvahou, či jednoduchým aritmetickým výpočtom, je možné zistiť, že v zmluve stanovená mesačná splátka zahŕňa okrem istiny úverovej splátky aj splátku úrokov a poplatkov (v neznámej výške). Účel sledovaný zákonodarcom by sa tým nedosiahol a zmysel tejto úpravy právnej normy by nebol naplnený. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých častí úveru, nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že citované ustanovenie nemožno naplniť ani tým, že veriteľ mimo obsahu samotnej zmluvy o úvere, ktorá má obsahovať náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (vráťanie písm. k/) vyhotoví, resp. pripojí písomnosť ako prílohu označenú ako finančný plán (súhrnný prehľad platieb), na ktorú samotná zmluva vôbec neodkazuje, obsahujúci prehľad splátok s uvedením istiny a úroku na každú splátku počas celej doby splácania, a to tým skôr že táto písomnosť nie je podpísaná účastníkmi zmluvy, teda ani žalobcom ani právny predchodcom žalovaného. Požiadavku v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ nespĺňa ani oboznámenie sa so zmluvnými podmienkami zmluvy zo strany žalobcu hoc aj prostredníctvom formulára o štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ktoré žalobca podpísal. Na podporu záveru o tom, že zmluva nespĺňa náležitosť § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, súd poukazuje na obsah úverovej zmluvy, ktorá v čl. II obsahuje ohľadom splatnosti spracovateľského poplatku, že tento je započítaný v mesačných splátkach, pričom finančný plán, na ktorý žalobca odkazuje, neobsahuje v prehľade splátok údaj o výške tohto poplatku v každej splátke počas doby splácania.

Veriteľ - dodávateľ služby je pritom v danom prípade takou zmluvnou stranou, ktorá nekontrolovateľne priraduje splátky spotrebiteľa a určuje, aká ich časť sa použije na splátku istiny a aká na splátku odmeny veriteľa (úrokov a poplatkov), pričom spotrebiteľ nemá žiadnu moc kontrolovať, podľa akého kľúča toto veriteľ robí. Veriteľ od samého začiatku takúto vedomosť má, ale spotrebiteľovi príslušnú informáciu neposkytol. Preto zmluvné dojednanie, v ktorom absentuje takéto členenie splátky, je možné podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka považovať aj za ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech dlžníka, a teda za neprijateľnú podmienku, čo má taktiež za následok neplatnosť tohto dojednania (§ 53 ods. 5 OZ). Dokonca je možné konštatovať, že v danom prípade sa jedná aj o nekalú obchodnú prax podľa § 7 odsek 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Nevedomosť spotrebiteľa o spôsobe členenia splátok, ktoré má hrať, zrejme podstatne narušuje alebo môže narušiť jeho ekonomické správanie vo vzťahu k ponúknutému produktu - v danom prípade pristúpenia na spotrebiteľský úver (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/40/2017 z 26.03.2018). V každom prípade však pre absenciu (hoci aj v dôsledku neplatnosti takého dojednania) uvedenej, povinnej obsahovej náležitosti zmluvy, je potrebné predmetný spotrebiteľský úver považovať za úver bez poplatkov a bez úrokov v súlade s cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmlúv.

13. Súd ďalej zistil, že pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov žalobca do celkových nákladov spojených s úverom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere (údaj: celková čiastka k zaplateniu - 9.663,84 eur) nezahrnul poisťné na poistenie schopnosti splácať úver, ktoré mal žalovaný platiť vo výške 72,72 eur. Tento postup žalobcu pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov však nebol podľa posúdenia súdu správny, nakoľko z ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> vyplýva, že i poisťné, pokiaľ spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, treba zahrnúť do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.). O tom, že žalovaný na poistenie schopnosti splácať úver pristúpiť musel, ako aj že bez takéhoto dojednaní by k uzavretiu úverovej zmluvy za uvedených podmienok nedošlo, niet, so zreteľom na obsah úverovej zmluvy pochyb, a ani žalovaný počas konania nepreukázal opak. Vyplýva to predovšetkým zo štruktúry samotnej zmluvy, ktorá vo svojom formulárovom vyhotovení v časti II vôbec nevytvára priestor pre prípadné odmietnutie poistenia spotrebiteľom a upravuje poistenie ako imanentnú súčasť právneho vzťahu bez alternatívy v podobe i prípadného nepoistenia. Taktiež to vyplýva zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere založených na čl. 7 zadná strana, podľa ktorých bolo pri predmetnej zmluve vyžadovanou zárukou i poistenie spotrebiteľa pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity. Tvrdenia žalovaného, že žalobca pri uzatváraní zmluvy so žalovaným bol informovaný o možnosti poistenia v súvislosti s touto zmluvou, avšak nebola to jeho povinnosť a bolo to s ním individuálne dojednané, ako aj že spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy a to aj napr. v časti poistenia, a to tak, že ak by nechcel pristúpiť na uzavretie poistenia tak zmluva by v pobočke predajcu mohla byť modifikovaná (viď zápisnicu z pojednávania), neboli počas konania ničím podložené a prípadná skutočná existencia tejto dobrovoľnosti a individuálnosť dojednaní poistenia s možnosťou jeho modifikácie žiadnym spôsobom nevyplývajú ani z obsahu zmluvy, t.j. žalovaný v tomto smere neunesol dôkazné bremeno dodávateľa (§ 53 ods. 3 OZ). Nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov (táto je vypočítaná na základe sumy 9.663,84 eur a nie celkovej sumy splátok k zaplateniu $72 \times 134,22$ navýšenej o poistenie 72,72 eur = 9.736,56 eur) v neprospech spotrebiteľa v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy, úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov aj z tohto dôvodu. Taktiež zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, hoci je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, pretože spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy a posúdiť rozsah svojho záväzku.

14. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ani inú povinnú náležitosť určenú citovaným ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z. z. V zmluve nie je jednoznačne uvedené, že spotrebiteľ môže reklamáciu alebo sťažnosť uplatniť priamo u predávajúceho, a to na jeho adrese. V zmluve je síce uvedená adresa predávajúceho v časti I úverovej zmluvy pri určení dodávateľa, avšak nie je tam uvedený potrebný údaj o tom, či práve táto adresa sa má považovať za adresu, na ktorej môže spotrebiteľ na účely § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z. z. uplatniť svoju reklamáciu alebo sťažnosť, keďže tieto právne prostriedky nemožno automaticky zakaždým, keď sa podáva výslovne reklamácia alebo sťažnosť zahrnúť pod všeobecný pojem „nárok“ dlžníka, a to bez potrebného vysvetlenia rozsahu a obsahu tohto pojmu.

15. Pre absenciu uvedených, povinných obsahových náležitostí zmluvy (aj čo len jednej), je nutné predmetný spotrebiteľský úver považovať za úver bez poplatkov (vrátane spracovateľského poplatku a poplatku za poistenie, pri ktorom bolo preto bezpredmetné bližšie skúmať náležitosti a okolnosti pristúpenia žalobcu k tomuto poisteniu) a bez úrokov v súlade s cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmlúv. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z uvedených dôvodov mal žalovaný (resp. jeho právny predchodca) právo len na

zaplatenie istiny 4.491,- eur, t.j. len na vrátenie poskytnutého spotrebiteľského úveru bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a poplatkov (za poistenie, spracovateľský poplatok). Zo zisteného skutkového stavu (podľa finančného plánu - prehľad splácania na č.l. 159-161, ktorého správnosť bola žalovaným na pojednávaní výslovne potvrdená) vyplýva, že žalobca celkovo uhradil na tento úver sumu 6.065,97 eur, a to tak že v období od 15.03.2013 do 18.11.2015 uhradil sumu 4.589,55 EUR, t.j. ku dňu 18.11.2015 už zaplatil viac než bola istina poskytnutého úveru, pričom do 19.09.2016 zaplatil žalobca celkovo o 1.574,97 EUR viac než bola istina poskytnutého úveru. Dôsledkom prijatia plnenia bez právneho dôvodu (ktorý právny dôvod pre absenciu povinných obsahových náležitostí zmluvy tu neexistoval od samotného vzniku zmluvného vzťahu) je vznik povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Žalobca z titulu poskytnutého úveru mal žalovanému vrátiť len istinu 4.491,- eur. Celkovo však žalobca zaplatil čiastku 6.065,97 eur, a preto rozdiel medzi touto sumou a istinou úveru vo výške 4.491,- eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré je povinný žalobcovi vydať. Súd preto tento nárok žalobcovi priznal v I. výroku rozsudku. Omeškaním žalovaného s platením dlžnej sumy vznikol žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania, ktoré súd priznal v zmysle zmeneného žalobného návrhu žalobcu, s poukazom na vyššie citované ustanovenia, v zákonnej výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy 1.574,97 eur od 16.12.2015 do zaplattenia (súčasť výroku I). Žalobca nepochybne podľa finančného plánu (prehľad predpísaných platieb), ktorý tvorí prílohu žaloby na č.l. 5 spisu /v spojení s prehľadom splátok a realizovaných úhrad žalovaného (č.l. 159-161)/, zaplatil žalovanému ešte pred dátumom 15.12.2015 celú žalobou uplatnenú sumu, a to titulom zmluvných úrokov, na ktoré v dôsledku vyššie konštatovanej zákonnej fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemal žalovaný nárok, pričom z vykonaného dokazovania nijakým spôsobom nevyplývalo a ani nebolo stranami tvrdené, že by tu existoval iný spôsob započítavania úhrad žalobcu na istinu a úroky. Tieto zaplattené úroky sa preto u žalovaného prejavili ako majetkový prospech získaný plnením žalobcu bez právneho dôvodu, t.j. bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi, na koho úkor sa bezdôvodne obohatil, vydať podľa § 451 a § 456 OZ. V dôsledku uvedeného je možné v súlade s rozhodnutím NS SR sp. zn. 2Cdo/92/2010 z 19. 01. 2012 skonštatovať, že tu vznikol záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia splnením všetkých jeho predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia (prijatie plnení na úroky, na ktoré žalovaný podľa zákona nemal nárok), majetková ujma, ktorá postihovala žalobcu spočívajúca v týchto plneniach bez právneho dôvodu a nepochybná príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním uvedeného bezdôvodného obohatenia žalovaným a uvedenou majetkovou ujmom žalobcu. Nejde pritom o prípad, kedy Občiansky zákonník napriek majetkovému prospechu bezdôvodné obohatenie výslovne vylučuje. V konaní pritom nebolo tvrdené, a ani preukazované, že by žalobca vedel (alebo že by mal možnosť spoľahlivo sa dozvedieť) o počiatočnej neexistencii právneho dôvodu plnenia na predpísané úroky úveru skôr, než nadobudol vedomosť predovšetkým o odpovedi MS SR, odbor ochrany spotrebiteľa, z 16.08.2016, vo veci právneho posúdenia zmluvy veriteľa BANCO BANIF MAIS, S.A. uvedeným orgánom pri obdobnom a porovnateľnom úverovom vzťahu s iným dlžníkom, ktorú odpoveď žalobca priložil k svojej žalobe.

16. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle citovaného ustanovenia musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu, ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane preukázať určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor vyrieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie). V predmetnej veci možno

konštatovať, že žalobca má a tiež osvedčil svoj naliehavý právny záujem na určení vlastníctva. Zápis vlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu na príslušnom dopravnom inšpektoráte OR PZ sa vykonáva na základe listiny, ktorá osvedčuje evidenciu a ktorou sa nepochybne preukazuje vlastnícke právo. Určovací výrok rozsudku spravidla nahrádza listinu, ktorá môže byť podkladom pre zápis zmeny vlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu a žalobca ním môže spoľahlivo preukazovať toto svoje právo. Vyriešenie otázky vlastníctva vozidla pritom v danom prípade vedie k vyriešeniu spornosti celého právneho vzťahu alebo práva, keďže s týmto vozidlom žalobca fakticky disponuje (vyplýva to zo zhodných tvrdení strán sporu), a teda potrebuje len odstrániť spornosť vzťahov po právnej a evidenčnej stránke. Vzhľadom na konkrétne skutkové okolnosti súdnej veci preto súd dospel k záveru, že žalobca sa tu domáhal nápravy daného stavu vhodne zvoleným procesným prostriedkom (predmetnou určovacou žalobou), a to za situácie, keď splatením istiny došlo k uhradeniu celej oprávnenej pohľadávky žalovaného a podľa § 553 ods. 3 Občianskeho zákonníka prešlo právo späť na toho kto ho previedol, t.j. na žalobcu, pričom však žalovaný do dnešného dňa vozidlo nepreviedol späť na osobu žalobcu. Uvedené konanie žalovaného tak za daných okolností prípadu (ktorými sú predovšetkým nerešpektovanie povinností stanovených zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa zo strany žalovaného, a to od samotného uzavretia zmluvy, ako aj následné nerešpektovanie § 553 ods. 3 Občianskeho zákonníka po uhradení celej istiny úveru) objektívne nemožno posúdiť ako konanie, z ktorého by vyplýval reálny predpoklad dobrovoľného uznania či rešpektovania spätného nadobudnutia vlastníctva žalobcu žalovaným (pozri k tomu napr. rozsudok KS PO sp. zn. 3Co/345/2015 z 01.06.2016). Súd tu neprisvedčil námietke žalovaného, že žaloba v časti o určenie vlastníckeho práva bola podaná predčasne, nakoľko až právoplatnosťou výroku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru by sa založilo splnenie podmienky predpokladanej v č.l. 23 všeobecných podmienok úverovej zmluvy, keď okrem iného v danom prípade sa bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle zmenenej žaloby posudzovala len ako prejudiciálna otázka, na vyriešení ktorej sa zakladajú samotné navrhnuté výroky rozsudku vrátane určovacieho výroku o vlastníctve, a preto tvrdenie žalovaného o časovej postupnosti záväznosti výrokov rozsudku v tejto súvislosti neobstojí. Súd z uvedených dôvodov žalobe v časti o určenie vlastníckeho práva žalobcu k motorovému vozidlu špecifikovanému v II. výroku rozsudku vyhovel. Súd tu poznamenáva, že žalobcom namietaná absencia dátumu podpisu zmluvy o zabezpečovacom práve bez ďalšieho nemá vplyv na platnosť / neplatnosť písomného právneho úkonu v zmysle § 40 ods. 3 OZ, pričom žalobca nenavrhol v tomto smere relevantným spôsobom doplniť dokazovanie, preto súd vychádzal z toho, že táto zmluva je platná, pričom právo, ktoré bolo ňou predtým dočasne prevedené na veriteľa už prešlo späť na dlžníka v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, t.j. predmet zmluvy odpadol. V danej súvislosti však súd zároveň neuložil žalovanému aj povinnosť súčinnosti pri spätnom prevode vlastníckeho práva na žalobcu, a to predovšetkým z toho dôvodu, že žalobca zatiaľ, za doterajšieho právneho stavu pred žalobou, žalovaného o poskytnutie tejto súčinnosti nijakým spôsobom nepožiadaval, a teda bolo predčasné žalovaného už predmetnou žalobou žalovať aj na splnenie uvedeného čiastkového nepeňažného záväzku nevlastníka (§ 489 OZ) pred samotným odstránením spornosti vlastníctva, z čoho napokon žalovanému aj tak vyplynú povinnosti zodpovedajúce právu žalobcu na ochranu vlastníctva podľa § 126 OZ. Súd preto žalobu v tejto nepatrnej časti zamietol (výrok III).

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

17. Súd ďalšie argumenty strán sporu nepovažoval za rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, preto sa s nimi osobitne ani nevysporiadal. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu strán sporu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť meritórne rozhodnutie, preto súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v IV. Výroku podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % v časti hlavných žalobných petitov (vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie vlastníctva) rozhodujúcich v konkrétnom prípade pre určenie celkového úspechu strany v spore, keď tretí žalobný petit spočívajúci v uložení povinnosti sučinnosti žalovanému bol závislý na uvedených hlavných žalobných petitoch a predstavoval akési doplnenie určovacieho žalobného petitu vo vzťahu k budúcemu splneniu konkrétneho čiastkového práva vlastníka voči žalovanému, ktoré oprávnenie zahŕňa samotné vlastníctvo určované priamo v II. výroku rozsudku. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).